

prima instanță: A. Balan
instanța de apel: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru

dosarul nr. 2ra-1031/17

ÎNCHEIERE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Cozacenco Mihail, reprezentat de avocatul Leca Ion

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cozacenco Mihail împotriva Alei Timofti, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală „Servicii Comunal Locative - Orhei” cu privire la recunoașterea dreptului pierdut la spațiul locativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017 prin care a fost respins apelul declarat de Cozacenco Mihail, reprezentat de avocatul Leca Ion și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 09 august 2016 prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 21 iunie 2016, Cozacenco Mihail a depus cerere de chemare în judecată împotriva Alei Timofti, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală „Servicii Comunal Locative-Orhei” cu privire la recunoașterea dreptului pierdut la spațiul locativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat faptul că, pârâta Timofti Ala este fiica sa și până în anul 2012 a locuit în apartamentul nr. 36 din str. Iakir 5, or. Orhei, care este la balanța Primăriei or. Orhei.

Indică că, pârâta, Timofti Ala, în anul 2012 s-a căsătorit și s-a mutat la soțul său în or. Orhei, str. Tudose Roman 24, iar în timpul căsătoriei acestora s-a născut fiica, Timofti Iulia, care de asemenea locuiește acolo.

Sușține că, în pofida faptului că, pârâta împreună cu fiica sa minoră, Timofti Iulia sunt înscrise în contul personal al apartamentului reclamantului, de mai mulți ani dânsa nu locuiește în acest apartament și nu participă la plata serviciilor comunale.

Afirmă reclamantul că este invalid de gradul doi și doar din pensie plătește toate serviciile comunale, inclusiv pentru pârâtă și fiica acesteia.

Consideră că pârâta Timofti Ala și-a pierdut dreptul la spațiul locativ, datorită faptului că nu mai locuiește în apartamentul menționat mai mult de șase luni.

Prin prisma art. 63 a Codului cu privire la locuințe al RSS Moldovenești, solicită recunoașterea faptului că Timofti Ala și Timofti Iulia au pierdut dreptul la spațiul locativ asupra ap. nr. 36 din str. Iakir 5, or. Orhei.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei din 09 august 2016 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017 a fost respins apelul declarat de Cozacenco Mihail, reprezentat de avocatul Leca Ion și menținută hotărârea Judecătorei Orhei din 09 august 2016 prin care acțiunea a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că obiectul litigiului îl constituie recunoașterea dreptului pierdut la spațiul locativ, iar acțiunea este întemeiată în baza prevederilor art. 63 a Codului cu privire la locuințe al RSS Moldovenești care stipulează că, în cazul când chiriașul ori membrii familiei lui lipsesc temporar, încăperea de locuit li se menține timp de șase luni.

Instanța de apel a constatat că Codul cu privire la locuințe al RSS Moldovenești, aprobat prin Legea RSS Moldovenești nr.2718-X din 03 iunie 1983 a fost abrogat la data de 29 noiembrie 2015, prin efectul Legii cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015 publicată în Monitorul Oficial la data de 29 mai 2015 și intrată în vigoare, potrivit art. 59, după șase luni din data publicării.

Astfel, instanța de apel a conchis că nu poate fi reținut ca întemeiat argumentul lui Cozacenco Mihail, precum că urmau a fi aplicate prevederile art. 6 Cod civil, deoarece situația juridică privind pierderea dreptului la spațiu locativ a pârâtei a început din anul 2012, înainte de a intra în vigoare Legea privind abrogarea Codului cu privire la locuințe al RSS Moldovenești, or, instanțele judecătorești aplică legile procedurale civile în vigoare la data judecării cauzei civile, iar reclamantul a înaintat acțiunea în anul 2016.

La data de 03 aprilie 2017, Cozacenco Mihail, reprezentat de avocatul Leca Ion a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admiterea a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că pârâta împreună cu fiica nu locuiesc în ap. nr. 36 din str. Iakir, or. Orhei este dovedit obiectiv prin actul de constatare a circumstanțelor a ÎM „SCL-Orhei” din 19 octombrie 2015 și prin procesele-verbale privind constatarea stării de fapt întocmite de executorul judecătoresc, Țarină Victoria, din 02 iunie 2016 și din 20 mai 2016.

Insistă că instanțele de judecată au apreciat nelegitim și contrar legii procesele-verbale sus indicate.

Menționează că în ședința de judecată, pârâta Timofti Ala a recunoscut că nu locuiește în apartamentul litigios, iar astfel instanțele de judecată au ignorat prevederile art. 123 alin. (6) CPC, care prevede, că faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Afirmă că instanța de fond și instanța de apel au substituit legea materială cu cea procedurală și au aplicat eronat prevederile art. 6 Cod civil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că decizia instanței de apel din 31 ianuarie 2017, a fost expediată în adresa recurentului la data de 09 martie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire nr. 2896 (f. d. 65), însă date care ar confirma recepționarea acesteia nu se atestă.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 03 aprilie 2017, în termen.

La data de 27 aprilie 2017, în adresa intimațiilor Timofti Ala și ÎM „SCL-Orhei” a fost expediată copia recursului declarat de către Cozacenco Mihail, reprezentat de avocatul Leca Ion cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă, intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cozacenco Mihail, reprezentat de avocatul Leca Ion, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cozacenco Mihail, reprezentat de avocatul Leca Ion, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel și în cererea inițială de chemare în judecată.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Cozacenco Mihail, reprezentat de avocatul Leca Ion, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Cozacenco Mihail, reprezentat de avocatul Leca Ion, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Cozacenco Mihail, reprezentat de avocatul Leca Ion, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva